

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 1458/05
16.06.2005. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Драгише Слијепчевића, председника већа, Љилане Ивковић-Јовановић, Слободана Спасића, Надежде Радевић и Николе Станојевића, чланова већа, у оставинском поступку иза смрти покојне АА, одлучујући о ревизији учесника у поступку ББ и ВВ, изјављеној против решења Окружног суда у Новом Пазару Гж бр. 475/02 од 27.11.2002. године, одлучујући у седници 16.6.2005. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

УКИДА СЕ решење Окружног суда у Новом Пазару Гж бр. 475/02 од 27.11.2002. године и предмет се враћа Окружном суду у Новом Пазару на поновно одлучивање.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним решењем Окружног суда у Новом Пазару Гж бр. 475/02 од 27.11.2002. године одбијене су као неосноване жалбе учесника у поступку ББ и ВВ и потврђено је решење Општинског суда у Новом Пазару О бр. 183/00 од 19.7.2002. године којим је ставом I изреке обустављен оставински поступак иза смрти покојне АА у делу наследства од 60% на имовини означено у Пос. лист бр. рр обзиром да је правноснажном пресудом Општинског суда у Новом Пазару П бр. 445/89 од 25.4.1996. године, утврђено да је уговор о доживотном издржавању пуноважан у делу који се односи на проценат од 60%, тако да та имовина не представља имовинску масу, а ставом II изреке на заоставштини иза пок. АА која се састоји од 40% имовине уписане у пос. листу бр. рр К.О. ___ на к.п. бр. ___ у вредности од 200.000,00 динара су за законске наследнице оглашени ГГ и ДД, синови оставиле на по једну идеалну трећину (1/3), а ЋЋ, ЕЕ, ЖЖ, и ЗЗ унуци оставиле по умрлој ћерки ИИ на по 1/12, и којим су ставом III изреке обавезани наследници да плате наследну таксу у износу од 3.450,00 динара сразмерно висини својих наследних делова.

Против наведеног решења учеснице у поступку ББ и ВВ су благовремено изјавиле ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка.

Републички јавни тужилац се није изјашњавао, а остали учесници у поступку нису одговорили на ревизију.

Врховни суд је на основу члана 386. савезног ЗПП у вези члана 491. ст. 4. републичког ЗПП-а од 22.11.2004. године (ступио на снагу 23.2.2005. године) у вези члана 30. Закона о ванпарничном поступку, испитао побијано решење и нашао:

Ревизија је основана.

Према стању у списима, како то констатује и другостепени суд, на рочишту за расправљање заоставштине иза смрти покојне АА, одржано је рочиште за расправљање заоставштине дана 31.7.2002. године. Између осталих учесника, учеснице у поступку ББ и ВВ су, пошто су претходно упозорене на одредбе члана 212. и 220. Закона о наслеђивању, дале наследничке изјаве да се не прихватају наследног дела који им по закону припада иза смрти оставиле и да се истог одричу у корист браће ГГ и ДД, као и наследника иза покојне ИИ, ћерке оставиле. Записник су учесници у поступку потписали, а такође и пуномоћник учесница подносилац жалбе адвокат ЈЈ.

На основу тако утврђених чињеница нижестепени судови су одлучили као у побијаним решењима.

Ценећи наводе жалбе да учеснице у поступку нису дале овакве изјаве, другостепени суд сматра да би оне могле у евентуалном парничном поступку да доказују ваљаност тих наследничких изјава, јер је искључено да се њихова ваљаност утврђује у оставинском поступку.

Према одредби члана 216. Закона о наслеђивању, одрицање у корист одређеног наследника сматра се изјавом о пријему наслеђа уз истовремено уступање наследног дела, а по пријему уступљеног дела на односе између уступиоца и пријемника примењују се правила о поклону. Одредбом члана 220. став 4. истог Закона прописано је да наследник који се примио наслеђа може захтевати поништај те изјаве ако је она последица принуде, претње, преваре или заблуде. Одредбом члана 118. став 1. Закона о ванпарничном поступку прописано је да ако се наследник примио наслеђа или се одрекао наслеђа мора изјаву о томе потписати он сам или његов заступник.

Жалбом и у ревизији учеснице ББ и ВВ су истакле да оне и наследник ГГ нису потписали записник са рочишта одржаног дана 31.7.2002. године на коме је расправљена заоставштина оставиле-пок. АА, када

су према садржини тог записника сви наследници-лично или преко пуномоћника дали изјаве о наслеђивању. Учесница ВВ тврди да том рочишту није уопште присуствовала. Из наведеног записника произилази да га сви наследници, односно сва лица за која је констатовано да су присутна, нису потписала.

Према томе нејасан је, непотпун и преурађен закључак у побијаном решењу другостепеног суда да странка која сматра да дата изјава о наслеђивању није ваљана треба да исту побија у парничном поступку. У ситуацији када је спорно да ли су неки од наследника дали изјаве о наслеђивању, односно да ли су уопште били присутни на рочишту за расправљање заоставштине иза смрти оставиоца, односно оставиле у конкретном случају, а садржина записника са тог рочишта указује супротно, без поузданог разјашњења ових битних чињеница не може се говорити о ваљаности тих изјава о наслеђивању на основу којих су могу донети правилна решења о наслеђивању.

Оваквим поступањем другостепени суд је учинио битну повреду одредбе члана 354. став 2. тачка 14. ЗПП, јер побијана другостепена пресуда не садржи све што је потребно да би се могла испитати, па је иста у смислу члана 394. став 1. ЗПП, укинута и предмет враћен првостепеном суду на поновно одлучивање.

Стога ће другостепени суд у поновном поступку поново оценити жалбене наводе ББ и ВВ, пошто претходно врати предмет првостепеном суду ради разјашњења напред наведених битних чињеница спровођењем одређених извиђајних радњи а ради доношења законите одлуке. Утврдиће да ли су напред наведени наследници дали изјаве о наслеђивању и да ли су те изјаве дали на законом прописани начин. Између осталог имаће у виду садржину цитираних одредби члана 216. ЗОН-а и одредбу члана 118. став 1. Закона о ванпарничном поступку.

Са изложеног Врховни суд је одлучио као у изреци овога решења.

Председник већа- судија

Драгиша Слијепчевић, с.р.

За тачност отправка

МН